

## Arrest

**nr. 326 265 van 6 mei 2025**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**  
**Langestraat 46/1**  
**8000 BRUGGE**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2025.

Gelet op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 4 februari 2025 waarbij de behandeling van de zaak tegensprekelijk wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 18 februari 2025.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2025 aan de verwerende partij waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat H. CHATCHATRIAN. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

Verzoekster, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 4 juli 2024.

Op 9 september 2024 en op 23 september 2024 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Duits machtig is.

Op 25 september 2024 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Servische nationaliteit te hebben en van Rom origine te zijn. Uw ouders trokken met u naar Duitsland toen u zes jaar oud was en u kreeg daar verblijfsdocumenten. In Duitsland kreeg u samen met F.L. een zoon genaamd I. U kreeg later ook een tweede zoon genaamd A. wiens vader u niet kent. Deze twee zoons zitten in de jeugdzorg in Duitsland.*

*Ongeveer acht jaar geleden leerde u Z.D. kennen via het internet. U trok daarop naar Servië waar jullie trouwden en u inwoonde bij Z.D. en zijn familie, in de regio van Belgrado. Jullie kregen samen twee dochters, genaamd A. en D. Gedurende een hele periode ging u telkens heen en weer tussen Servië en Duitsland zodat u uw Duitse verblijfsdocumenten niet zou verliezen. Op een bepaald moment ontwikkelde uw man een gokverslaving en begon hij u te vragen om met andere mannen te slapen voor geld, hetgeen u weigerde. Hij sloeg u gedurende die periode soms omdat u weigerde. U was inmiddels uw Duitse verblijfsvergunning verloren omdat u te lang in Servië was gebleven. A. woont bij Z.D. in Servië en D. zit in de jeugdzorg in Duitsland.*

*Twee jaar geleden verliet u Servië en u diende op 3 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in Duitsland in. Op 20 september 2023 ontving u daar een weigeringsbeslissing. In Duitsland kende u problemen met uw nieuwe partner, E.H., met wie u een dochter N. kreeg. U heeft een tijdje met N. in een opvangcentrum in Duitsland gewoond, maar intussen woont zij bij haar vader. U reisde door naar België en diende hier op 4 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in. U bent intussen zevenenhalf maand zwanger, maar u bent niet zeker wie de vader is. Uw bevalling is voorzien op 4 november 2024.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de originele pasjes van een opvangcentrum in Duitsland van u en uw dochter N. neer, als ook een kopie van de geboorteakte van uw zoon I.*

#### **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. Zo was u tijdens uw twee persoonlijke onderhouds gesprekken zwanger. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werden uw persoonlijke onderhouds gesprekken ruimschoots voor uw bevallingsdatum ingepland en kreeg u een gehoorlokaal toegewezen dicht bij de ingang.*

*Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Bij KB van 12 mei 2024 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent van uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*

*Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is, omwille van onderstaande redenen.*

**Ten eerste biedt u geen zicht op uw werkelijke achtergrond, (leef)situatie en reële (verblijfs)situatie in Servië.**

*Vooreerst legt u **geen enkel officieel identiteitsbewijs neer**; noch uw geboorteakte, noch uw Servische identiteitskaart, noch uw Servisch paspoort.*

- U verklaart dat u uw **Servisch paspoort** kwijtraakte op de bus in België maar u heeft geen aangifte van verlies gedaan, u heeft geen nieuw paspoort aangevraagd en u kan ook geen ouder paspoort neerleggen. U verklaart dat u geen nieuw paspoort heeft aangevraagd omdat u daarvoor een aanvraag moet indienen, dat geld kost en u daar geen geld voor heeft. Gevraagd of u een nieuw paspoort bij de Servische ambassade kan aanvragen, geeft u aan dat u er niets van weet, dat u niet kan lezen en schrijven en dat uw vader uw eerdere paspoort voor u heeft aangevraagd (CGVS 1, p. 3; CGVS 2, p. 3-4).*

- Hoewel u initieel aangeeft dat uw **geboorteakte** bij uw moeder in Duitsland ligt, geeft u nadien aan dat u niet zeker weet of ze het weet liggen (CGVS 1, p. 3). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat uw moeder niet wist waar de geboorteakte was en dat ze enkel de geboorteakte van uw zoon I. heeft gevonden (CGVS 2, p. 2).

- Uit uw dossier in Duitsland blijkt dat u daar enkel aangaf een **Servische identiteitskaart** te bezitten, maar deze zou u kwijtgeraakt zijn in Duitsland (zie map 'Landeninformatie': Duitsland asiëldossier, gehoorverslag pagina 2-3). Vreemd genoeg spreekt u tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS helemaal niet over het bestaan van een Servische identiteitskaart (CGVS 1, p. 3, 17).

**De vraag rijst hier of u uw identiteitsdocumenten niet bewust achterhoudt omdat hier mogelijks andere gegevens op staan dan degene u bij het CGVS voorhoudt.**

**Daarnaast blijft u erg vaag omtrent de tijdsperiodes dat u in Servië heeft gewoond en uw leven daar.**

- U blijft op de oppervlakte en geeft vage antwoorden als er u vragen gesteld worden over wanneer u voor het eerst naar Servië trok, hoe vaak u heen en weer bent gereisd en waar u in Servië precies gewoond heeft. U legt ook geen paspoort(en) neer, waar mogelijks stempels instaan van in- en uitreizen (CGVS 1, p. 8-9; CGVS 2, p. 4-5).

- U legt **tegenstrijdige verklaringen af omtrent de werksituatie van u, Z.D. en zijn familieleden**. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud haalt u aan dat niemand van zijn familieleden werkte (CGVS 1, p. 10), maar tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat zijn oudere broer werkte en 300 euro per maand verdiende (CGVS 2, p. 9). Waar u initieel aangeeft dat u nooit gewerkt heeft in Servië (CGVS 2, p. 10), geeft u vervolgens wel aan dat u soms privé werk heeft uitgevoerd (CGVS 2, p. 10-11).

**Voorts bent u tegenstrijdig over de datum van uw aankomst in België.**

- Gevraagd sinds wanneer u in België bent, antwoordt u drie of vier maanden, wat overeenkomt met een verblijf in België sinds mei of juli 2024 (CGVS 1, p. 7). Geconfronteerd met het feit dat dit niet overeenkomt met uw verklaring bij de DVZ waar u aangaf in februari 2024 reeds in België te zijn aangekomen, antwoordt u dat u niet kan rekenen. Gevraagd in welk seizoen u aankwam, geeft u aan dat u het niet weet en gevraagd of het winter, lente of zomer was, geeft u enkel vaagweg aan dat het normaal weer was (CGVS 1, p. 7-8). In het licht van uw initiële stelling reeds in februari 2024 in België aangekomen te zijn, kan er opgemerkt worden dat uit uw houding geen daadwerkelijke vrees afgeleid kan worden. Immers, dat u enerzijds reeds in februari 2024 aankomt doch pas vier tot vijf maanden later, op 4 jul 2024, een verzoek indient, is niet ernstig.

**Ten slotte legt u weinig aannemelijke verklaringen af omtrent uw achtergrond.**

- **Het is weinig geloofwaardig dat u analfabeet zou zijn.** Vooreerst geeft u aan grotendeels in Duitsland opgegroeid te zijn, waar er strikt toegezien wordt op scholing van minderjarige. Daarnaast verklaart u dat al uw broers en zussen kunnen lezen en schrijven. Ook verklaart u dat u tot uw 12e à 13e op en af naar school bent gegaan. Hoewel u aangeeft dat u niet vaak naar school ging, kan niet aangenomen worden dat u helemaal niets opgestoken zou hebben qua lezen en schrijven. Bovendien geeft u aan dat uw ouders zeer vaak bestraft zijn omwille van uw afwezigheid op school, maar gevraagd naar bewijs of documenten hieromtrent, geeft u aan geen documenten te hebben (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 6-7).

- In dit kader dient opgemerkt te worden dat uw **gedrag moeilijk te rijmen valt met iemand die analfabeet is**. Zo bent u acht jaar geleden voor het eerst - op eigen houtje - naar Servië getrokken, bent u daarna regelmatig heen - en weer gereisd tussen Servië en Duitsland, bent u in Servië - op eigen houtje - naar de politie gegaan en heeft u in Servië af en toe privé werk uitgevoerd. Deze zaken getuigen van een bijzondere zelfredzaamheid én geven blijk van het feit dat u zich klaarblijkelijk vlotjes kan navigeren in het gewone leven (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 6-7, 14). Daarnaast heeft u ook heel wat verschillende profielen op sociale media en verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u E.H. via facebook leerde kennen én dat u en Z.D. elkaar vaak stuurden vanuit andere facebookprofielen, wat erop lijkt te wijzen dat u wel degelijk in staat bent om via schrift te communiceren (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 9, 16).

**U biedt het CGVS dus nauwelijks zicht op uw werkelijke achtergrond of reële situatie betreffende het tijdstip waarop en de redenen waarom u uw land heeft verlaten en het eventuele risico dat u loopt bij een terugkeer naar uw land van herkomst.**

**Ten tweede, wat betreft de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met uw ex-man Z.D. wenst het CGVS op volgende zaken te wijzen.**

- U heeft uw **huwelijk met Z.D. op geen enkele manier gestaafd**. Gevraagd naar een huwelijksakte geeft u initieel aan dat u deze vernield heeft (CGVS 1, p. 4) en tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u de huwelijksakte niet heeft omdat u met Z.D. geen contact meer heeft (CGVS 2, p. 3).
- Ook is het uiterst bevreemdend dat u over deze problemen met Z.D. **helemaal niet heeft gesproken tijdens uw interview in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland** (zie map 'Landinformatie'). Gevraagd waarom u dit daar niet vertelde, gaf u aan dat u dat toen niet belangrijk vond en dat u enkel hulp wilde krijgen voor uzelf en uw dochter (CGVS 2, p. 7). Dat u de rechtstreekse aanleiding van uw laatste vertrek uit Servië niet zou vermelden tijdens de procedure in Duitsland, doet ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.
- Bovendien blijkt uit uw sociale media accounts dat u onlangs **nog een bericht van Z.D. heeft gelijkt op zijn facebookprofiel** (zie map 'Landeninformatie'). Dit gedrag valt absoluut niet te rijmen met uw verklaring doodsbang van hem te zijn. Bovendien legde u hier tegenstrijdige verklaringen over af, aangezien u eerder aangaf reeds twee jaar geen enkel contact meer gehad te hebben met Z.D., ook niet via sociale media (CGVS 2, p. 12-13, 16). Gevraagd waarom u deze foto likete als u zoveel problemen met Z.D. kende, geeft u aan dat u zich afvroeg of u hem zou sturen of niet om achter uw dochter te vragen (CGVS 2, p. 16).

**Bijgevolg kan er nauwelijks geloof gehecht worden aan uw vrees voor uw ex-partner Z.D.**

Wat er ook van zij, er dient opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Servië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- U verklaart dat u, de dag waarop u Servië voor het laatst verliet, naar de politie bent gestapt om hulp te proberen verkrijgen met betrekking tot uw problemen met Z.D. Uit uw verklaringen blijkt dat de politie u te woord heeft gestaan, dat ze u uitleg hebben gegeven over de procedure rond huiselijk geweld en dat ze uw verklaringen hebben genoteerd. U heeft deze klacht echter niet willen ondertekenen waardoor de politie geen verdere stappen heeft kunnen ondernemen (CGVS 2, p. 14-15). • Dit was de enige keer dat u trachtte contact op te nemen met de politie om uw problemen met uw ex kenbaar te maken (CGVS 1, p. 15 en 16).
- U heeft ook **geen andere organisaties om hulp gevraagd, noch bent u naar een vluchthuis gestapt** (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 15). U verklaart hieromtrent dat er geen vluchthuizen bestaan in Servië, maar dit is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt (cfr. infra). Geconfronteerd met het feit dat er wel degelijk vluchthuizen bestaan in Servië, herhaalt u enkel dat er geen vluchthuizen zijn in Servië (CGVS 1, p. 16). Het CGVS merkt hierbij op dat u in de buurt van Belgrado woonde, hetgeen de hoofdstad is van Servië en waar wel degelijk verschillende hulpinstanties aanwezig zijn (CGVS 1, p. 6).
- Wat betreft uw verklaring dat daders van huiselijk geweld even in de gevangenis verdwijnen, maar dat ze daarna weer vrijkomen en dat het voor de vrouwen dan nog erger wordt, dient opgemerkt te worden dat dit slechts een **hypothetische bemerking** van u is aangezien u nooit effectief een klacht heeft ingediend (CGVS 2, p. 14-15). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager en eventuele verdere problemen die hij zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten het mandaat niet krijgen om een klacht op te volgen, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_servie\\_algemene\\_situatie\\_20231205.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te

getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptie-agentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. **In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke.**

Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met

*Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.*

*Het Commissariaat-generaal erkent voorts dat **huiselijk geweld in Servië** nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de Servische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, vooral bij de implementatie van de bestaande wetgeving en getroffen maatregelen, meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. Huiselijk geweld werd in Servië in een aantal voornamelijk wetteksten, waaronder de Strafwet en de Familiewet, opgenomen. Op grond hiervan kunnen diverse sancties getroffen worden. Naast een gevangenisstraf kunnen er ook beschermingsmaatregelen tegen huiselijk geweld worden uitgesproken zoals een bevel tot uitzetting van de dader uit de woning, een contactverbod of een verbod tot stalken. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met de kinderen en kan de dader ontzet worden uit zijn ouderlijke rechten. In november 2013 heeft Servië ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld geratificeerd (Istanbul Convention). Deze is sinds augustus 2014 ook van kracht. In de zomer van 2017 trad de nieuwe Wet inzake de preventie van huiselijk geweld in voege, die voorziet in een meer gecoördineerde en snellere aanpak bij gevallen van huiselijk geweld en grotere bescherming voor slachtoffers garandeert. Deze wet heeft wel degelijk verandering gebracht in de bestaande praktijken binnen het institutioneel kader in Servië. Er is sinds 21 april 2021 tevens een National Strategy for the Prevention and Combating of Gender-Based Violence against Women and Domestic Violence 2021-2025 van kracht. Het bijhorende actieplan en de financiering ervan laten evenwel op zich wachten. Politieagenten en gezondheidsprofessionals hebben ook specifieke training gekregen om beter te reageren op situaties van huiselijk geweld. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en diverse ngo's, die onder meer een aantal vrouwencentra openhouden. Deze centra bestaan in de meeste, grotere steden en verlenen niet-residentiële steun zoals juridisch advies, doorverwijzingen, vertegenwoordiging bij het gerecht, de politie of de sociale diensten. Tot slot kunnen slachtoffers van huiselijk geweld aanspraak maken op (tijdelijke) opvang die geboden wordt in vluchthuizen in verschillende gemeenten.*

*Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.*

**Ten derde, wat betreft de slechtere levensomstandigheden in Servië en de discriminatie voor Roma's in het werkveld wenst het CGVS op volgende zaken te wijzen.**

*De hierboven reeds geciteerde informatie toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich*

evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, .... Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

**U legt geen geloofwaardige verklaringen af waaruit kan blijken dat u in Servië gediscrimineerd werd omwille van uw Roma afkomst.** Nog los van de hierboven gedane vaststellingen betreffende uw werkelijke leefomstandigheden in uw land van herkomst kan er gewezen worden op volgende elementen.

- Uw dochter in Servië in het ziekenhuis is geboren, waaruit blijkt dat u **toegang had tot de gezondheidszorg** (CGVS 1, p. 8).
- U was in Servië **in de gemeente ingeschreven en u had een Servisch paspoort** (CGVS 1, p. 3, 9).
- U kreeg **kindergeld** in Servië (CGVS 1, p. 10).
- U maakt niet aannemelijk dat u **gediscrimineerd werd tijdens het zoeken naar werk**. Uit uw verklaringen blijkt vooreerst dat uw man een opleiding voor slotenmaker heeft kunnen volgen (CGVS 2, p. 11). Daarnaast heeft u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud niet gesproken over deze zogenaamde discriminatie tijdens het zoeken naar werk, maar gaf u toen enkel aan dat u geen werk kon vinden omdat u niet kan lezen en schrijven en dat mannen al geen werk krijgen en vrouwen al helemaal niet (CGVS 1, p. 9-10, 16-17). Gevraagd naar de stappen die u heeft gezet om werk te zoeken in Servië, blijkt uit uw verklaringen dat u amper moeite heeft gedaan om effectief werk te vinden. U geeft aan dat u langs verschillende winkels bent langsgesegaan om te vragen achter werk, maar u bent nooit naar een arbeidsbureau gegaan in Servië. Gevraagd waarom niet, geeft u aan dat dat in Servië niet bestaat. Even later spreekt u dan echter zelf over het bestaan van een arbeidsbureau (CGVS 2, p. 10-11).

- *Gevraagd of u ooit heeft **aangeklaagd dat u gediscrimineerd werd op het werkveld omdat u van Roma afkomst bent** of als u ooit naar een organisatie bent gestapt die zich inzet voor Roma's, geeft u aan dat u dat niet gedaan heeft (CGVS 2, p. 11-12).*
- *Gevraagd of u ooit een **werkloosheidsuitkering** heeft aangevraagd, geeft u aan van niet omdat dat in Servië (volgens u) niet bestaat (CGVS 2, p. 12).*

**Ter volledigheid** wenst het CGVS nog op volgende zaken te wijzen.

- *Eerder werd al gewezen op uw **zelfredzaamheid** bij het in- en uitreizen naar Servië en Duitsland en de twijfels omtrent uw analfabetisme (cfr. supra).*
- *Wat betreft uw verklaring dat u **geen enkel familielid heeft in Servië**, dient opnieuw opgemerkt te worden dat aan uw verklaringen getwijfeld worden aangezien u geen duidelijk zicht biedt op uw werkelijke situatie in Servië (CGVS 2, p. 8). Het CGVS wenst er ook op te wijzen dat u acht jaar geleden uit eigen beweging naar Servië bent getrokken, dat u altijd financiële hulp van uw ouders heeft gekregen tijdens uw verblijf in Servië en dat u nu nog steeds financieel door hen wordt geholpen (CGVS 2, p. 8). **Uit niets blijkt dat uw ouders niet bereid zouden zijn om u bij een terugkeer naar Servië financieel bij te staan** zodat u een opvangplek zou kunnen bekomen.*
- *Dat u in Servië in een **minder hygiënische en luxueuze omgeving** leefde, ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u een verblijfsvergunning had in Duitsland, maar dat u uit eigen beweging naar Servië bent getrokken.*
- *In zoverre u vreest dat uw ongebornen zoon problemen zal krijgen met Z.D. (CGVS 2, p. 16) kan er opgemerkt worden dat hierboven reeds ernstige vraagtekens geplaatst werden bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen in dit verband. Bovendien blijkt uit niets dat, indien er problemen zouden ontstaan, u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden.*

**Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd.** U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Uw neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

- *Het pasje van het Duitse asielcentrum toont enkel aan dat u in 2023 samen met N. in een opvangcentrum in Duitsland verbleef, hetgeen door het CGVS niet betwist wordt.*
- *De geboorteakte van uw zoon I. toont enkel aan dat hij in Hamburg in 2011 geboren is.*

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

### **2. Verzoekschrift**

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële

motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Doorheen de uiteenzetting van het middel voert verzoekster ook een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

### 3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen

aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4. Beoordeling van de zaak

4.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.2. Het beroep van verzoekster is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Servië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Servië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden.

De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (cf. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

4.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster, gelet op hetgeen volgt, in casu geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

4.4. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

- (i) De algemene geloofwaardigheid van verzoekster wordt ondermijnd omdat ze geen zicht biedt op haar werkelijke achtergrond, (leef)situatie en reële (verblijf)situatie in Servië: (a) ze legt geen enkel officieel identiteitsbewijs neer; (b) ze blijft erg vaag omtrent de tijdsperiodes dat zij in Servië heeft gewoond en haar leven daar, (c) ze legt tegenstrijdige verklaringen af over de datum van haar aankomst in België en (d) ze legt weinig aannemelijke verklaringen af omtrent haar achtergrond;
- (ii) De geloofwaardigheid van verzoeksters problemen met haar ex-man wordt eveneens ondermijnd omdat ze (a) haar huwelijk met Z. op geen enkele manier staakt; (b) deze problemen totaal onvermeld laat tijdens haar asielprocedure in Duitsland en (c) onlangs nog een bericht van Z. heeft gelijkt op zijn facebookprofiel, wat absoluut niet te rijmen valt met haar verklaringen doodsbang te zijn van hem en reeds twee jaar geen enkel contact meer te hebben gehad met hem, ook niet via sociale media;
- (iii) Verzoekster maakt het niet aannemelijk dat zij voor haar problemen met haar ex-man – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Servië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp op en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten;
- (iv) Wat betreft haar slechte levensomstandigheden in Servië en de discriminatie voor Roma in het werkveld, maakt verzoekster het niet aannemelijk dat zij in Servië, als etnische Roma, zal worden onderworpen aan discriminatie die kan worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en dat geenszins blijkt dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden;
- (v) De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft.

4.5. De motieven in de bestreden beslissing waarbij de algemene geloofwaardigheid van verzoekster in twijfel wordt getrokken omdat ze geen zicht biedt op haar werkelijke achtergrond, (leef)situatie en reële (verblijf)situatie in Servië, worden door de Raad als overtoollige motieven beschouwd. Verzoeksters kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

4.6. De motieven in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van verzoeksters beweerde problemen met haar ex-man, worden door de Raad bijgetreden. De commissaris-generaal heeft terecht volgende pertinente vaststellingen gemaakt:

- “U heeft uw huwelijk met Z.D. op geen enkele manier gestaafd. Gevraagd naar een huwelijksakte geeft u initieel aan dat u deze vernield heeft (CGVS 1, p. 4) en tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u de huwelijksakte niet heeft omdat u met Z.D. geen contact meer heeft (CGVS 2, p. 3).
- Ook is het uiterst bevreemdend dat u over deze problemen met Z.D. helemaal niet heeft gesproken tijdens uw interview in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland (zie map ‘Landinformatie’). Gevraagd waarom u dit daar niet vertelde, gaf u aan dat u dat toen niet belangrijk vond en dat u enkel hulp wilde krijgen voor uzelf en uw dochter (CGVS 2, p. 7). Dat u de rechtstreekse aanleiding van uw laatste vertrek uit Servië niet zou vermelden tijdens de procedure in Duitsland, doet ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.
- Bovendien blijkt uit uw sociale media accounts dat u onlangs nog een bericht van Z.D. heeft gelijkt op zijn facebookprofiel (zie map ‘Landeninformatie’). Dit gedrag valt absoluut niet te rijmen met uw verklaring doodsbang van hem te zijn. Bovendien legde u hier tegenstrijdige verklaringen over af, aangezien u eerder aangaf reeds twee jaar geen enkel contact meer gehad te hebben met Z.D., ook niet via sociale media (CGVS 2, p. 12-13, 16). Gevraagd waarom u deze foto likete als u zoveel problemen met Z.D. kende, geeft u aan dat u zich afvroeg of u hem zou sturen of niet om achter uw dochter te vragen (CGVS 2, p. 16).”

Verzoekster voert hier geen dienstig verweer tegen. Ze wijst in haar verzoekschrift op haar specifiek kwetsbaar profiel als slachtoffer van huiselijk geweld en citeert uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (NPO CGVS , p. 10 en p. 14, NPO CGVS 2, p. 13-14). Ze stelt dat haar ex-man getracht heeft haar om het leven te brengen (NPO CGVS 1, p. 11), dat ze het zwaar te verduren had, dat haar man gokverslaafd was die haar sloeg als hij geen geld had en haar dwong om met andere mannen te slapen, dat ze geen andere uitweg zag dan asiel aan te vragen in Duitsland (NPO CGVS 2, p. 7, NPO CGVS 1, p. 14) en dat zij begrip vraagt voor haar kwetsbare situatie.

De Raad merkt op dat verzoekster in het voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook geenszins de pertinente vaststellingen waarbij de geloofwaardigheid van haar beweerde problemen met haar ex-man in vraag wordt gesteld, verklaart of in een ander daglicht stelt.

4.7. Daargelaten de geloofwaardigheid van de beweerde problemen, treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat, algemeen genomen, uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en waarnaar de weblink wordt opgenomen, te weten de COI Focus “*Servië Algemene Situatie*” van 5 december 2023, het volgende blijkt:

*“(…) dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Deze aanpassingen vormen een belangrijke stap om de onafhankelijkheid en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht te garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken (Sector of Internal Control). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/ of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen*

*inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptie-agentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen, de Raad tegen corruptie (Anti-corruption Council) en het openbaar ministerie voor georganiseerde misdaad (Prosecutor's Office for Organized Crime). De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. Eind 2022 heeft Servië nog altijd geen nieuwe Strategie voor de strijd tegen corruptie aangenomen. De laatste strategie was van kracht voor de periode 2013-2018. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the protection of equality) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden."*

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Servische autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Servië werd opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (BS 27 mei 2024). Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Specifiek voor wat betreft het voorhanden zijn van bescherming in Servië voor de Roma-minderheid, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat op basis van de algemene landeninformatie volgende vaststellingen kunnen worden gedaan:

*"Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke."*

*Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma."*

Tot slot, specifiek wat huiselijk geweld betreft, wordt in de bestreden beslissing in dit verband terdege verwezen naar volgende vaststellingen uit de beschikbare algemene landeninformatie:

*"Het Commissariaat-generaal erkent voorts dat huiselijk geweld in Servië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de beschikbare informatie blijkt evenwel dat de Servische autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, vooral bij de implementatie van de bestaande wetgeving en getroffen maatregelen, meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. Huiselijk geweld werd in Servië in een aantal voornamelijk wetteksten, waaronder de Strafwet en de Familiewet, opgenomen. Op grond hiervan kunnen diverse sancties getroffen worden. Naast een gevangenisstraf kunnen er ook beschermingsmaatregelen tegen huiselijk geweld worden uitgesproken zoals een bevel tot uitzetting van de dader uit de woning, een contactverbod of een verbod tot stalken. Daarbij wordt eveneens rekening gehouden met de kinderen en kan de dader ontzet worden uit zijn ouderlijke rechten. In november 2013 heeft Servië ook het Verdrag over de preventie van en de strijd tegen geweld op vrouwen en huiselijk geweld geratificeerd (Istanbul Convention). Deze is sinds augustus 2014 ook van kracht. In de zomer van 2017 trad de nieuwe Wet inzake de preventie van huiselijk geweld in voege, die voorziet in een meer gecoördineerde en snellere aanpak bij gevallen van huiselijk geweld en grotere bescherming voor slachtoffers garandeert. Deze wet heeft wel degelijk verandering gebracht in de bestaande praktijken binnen het institutioneel kader in Servië. Er is sinds 21 april 2021 tevens een National Strategy for the Prevention and Combating of Gender-Based Violence against Women and Domestic Violence 2021-2025 van kracht. Het bijhorende actieplan en de financiering ervan laten evenwel op zich wachten. Politieagenten en gezondheidsprofessionals hebben ook specifieke training gekregen om beter te reageren op situaties van huiselijk geweld. Slachtoffers die zich aan huiselijk geweld willen onttrekken, kunnen voor advies en ondersteuning terecht bij de gemeentelijke centra voor maatschappelijk welzijn en diverse ngo's, die onder meer een aantal vrouwencentra openhouden. Deze centra bestaan in de meeste, grotere steden en verlenen niet-residentiële steun zoals juridisch advies, doorverwijzingen, vertegenwoordiging bij het gerecht, de politie of de sociale diensten. Tot slot kunnen slachtoffers van huiselijk geweld aanspraak maken op (tijdelijke) opvang die geboden wordt in vluchthuizen in verschillende gemeenten."*

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Servische autoriteiten algemeen gezien aan hun onderdanen – ook aan Roma vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld – voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekster zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen, toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming. Aldus wordt – in weerwil tot wat verzoekster in het verzoekschrift voorhoudt – niet enkel verwezen naar algemene informatie inzake het algemeen voorhanden zijn van bescherming in Servië. Er wordt hierboven tevens verwezen naar algemene informatie inzake de beschermingsmogelijkheden in Servië voor mensen met hetzelfde profiel als verzoekster, met name voor vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld en de Roma-minderheid. Er wordt dan ook wel degelijk rekening gehouden met haar kwetsbaar profiel.

Verzoekster slaagt er in haar verzoekschrift geenszins in afbreuk te doen aan het voorgaande. Waar verzoekster – onder verwijzing naar verschillende passages van de COI Focus, "Servië Algemene Situatie" van 5 december 2023 en naar passages van dw.com "Roma discriminated in Serbia unwanted in Germany", de "Minority Rights Group - Roma" van juni 2015, het UNDP-rapport "A bittersweet return for vulnerable Roma in the Western Balkans" van 7 april 2022 en artikelen van Balkan Insight en Amnesty International - stelt dat er zorgen worden geuit over de adequaatheid van de bescherming in Servië van Roma en vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld, merkt de Raad op dat deze informatie dezelfde is of in lijn ligt met de informatie waarop voormelde analyse uit de bestreden beslissing is gebaseerd en waarin niet wordt betwist dat er nog ruimte voor verbetering is en dat er nog pijnpunten blijven wat betreft strafrechtelijke vervolging van huiselijk geweld, doch evenwel niet gesproken wordt van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming tegen huiselijk geweld in Servië, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn in dit geval. De Raad herhaalt te dezen nog dat de beschermingsinitiatieven die de nationale autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, ze

hoeven én kunnen echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden. Voorts benadrukt de Raad dat verzoekster met haar betoog geenszins in concreto aantoonde dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Servische overheid voor bescherming (zie infra).

Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Servische autoriteiten wendt, dan wel wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Servische overheid voor bescherming. Verzoekster blijft hier echter geheel in gebreke.

In dit verband wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt overwogen:

- *“U verklaart dat u, de dag waarop u Servië voor het laatst verliet, naar de politie bent gestapt om hulp te proberen verkrijgen met betrekking tot uw problemen met Z.D. Uit uw verklaringen blijkt dat de politie u te woord heeft gestaan, dat ze u uitleg hebben gegeven over de procedure rond huiselijk geweld en dat ze uw verklaringen hebben genoteerd. U heeft deze klacht echter niet willen ondertekenen waardoor de politie geen verdere stappen heeft kunnen ondernemen (CGVS 2, p. 14-15). • Dit was de enige keer dat u trachtte contact op te nemen met de politie om uw problemen met uw ex kenbaar te maken (CGVS 1, p. 15 en 16).*
- *U heeft ook geen andere organisaties om hulp gevraagd, noch bent u naar een vluchthuis gestapt (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 15). U verklaart hieromtrent dat er geen vluchthuizen bestaan in Servië, maar dit is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt (cfr. infra). Geconfronteerd met het feit dat er wel degelijk vluchthuizen bestaan in Servië, herhaalt u enkel dat er geen vluchthuizen zijn in Servië (CGVS 1, p. 16). Het CGVS merkt hierbij op dat u in de buurt van Belgrado woonde, hetgeen de hoofdstad is van Servië en waar wel degelijk verschillende hulpinstanties aanwezig zijn (CGVS 1, p. 6).*
- *Wat betreft uw verklaring dat daders van huiselijk geweld even in de gevangenis verdwijnen, maar dat ze daarna weer vrijkomen en dat het voor de vrouwen dan nog erger wordt, dient opgemerkt te worden dat dit slechts een hypothetische bemerking van u is aangezien u nooit effectief een klacht heeft ingediend (CGVS 2, p. 14-15). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager en eventuele verdere problemen die hij zou kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten het mandaat niet krijgen om een klacht op te volgen, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.”*

Verzoekster laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Verzoekster brengt in het verzoekschrift niets bij dat afbreuk kan doen aan de voorgaande analyse waaruit blijkt dat zij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat zij, wat betreft het huiselijk geweld vanwege haar ex-man, bij terugkeer geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

4.8. Verder, wat betreft de discriminatie van Roma in Servië, oordeelt de Raad – in navolging van de commissaris-generaal – dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij in Servië, als etnische Roma, zal worden onderworpen aan discriminatie die kan worden beschouwd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en dat zij in Servië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

In deze wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing reeds de aandacht vestigde op de situatie van de Roma in Servië en dat zij zelf beklemtoont dat de Roma in Servië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, zoals terdege blijkt uit de beschikbare landeninformatie (COI Focus “*Servië Algemene Situatie*” van 5 december 2023), waarin wordt verduidelijkt als volgt:

*“De hierboven reeds geciteerde informatie toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of*

vervolg. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen (Strategy for social inclusion of Roma in the Republic of Serbia 2022-2030) met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Hierin staat dan ook expliciet geschreven dat er met de diversiteit in de Romagemeenschap rekening moet gehouden worden opdat de bijzondere uitdagingen waarmee Romavrouwen, -kinderen, -LGBTI-personen, -jongeren en ouderen geconfronteerd worden, op een geëigende manier kunnen aangepakt worden. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. De meeste Roma zijn intussen in het bezit van documenten van de burgerlijke stand. Het Servische ministerie van Binnenlandse Zaken, de Ombudsdienst en UNHCR werken voortdurend in dit domein aan oplossingen die tot meer registraties leiden. In februari 2022 ondertekenden zij hiertoe een derde memorandum of understanding. Een heikel punt blijft echter de positie van Roma-ontheemden uit Kosovo, in het bijzonder als het gaat om het bekomen van een geregistreerde verblijfsvergunning of hun toegang tot sociaal-economische basisrechten. Servië heeft zich evenwel verbonden in een regionale dialoog over duurzame oplossingen voor ontheemde personen uit Kosovo (Skopje process). Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, .... Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens), de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality), die mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is, en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties."

Gelet op bovenstaande informatie omtrent de algemene situatie voor Roma in Servië, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in haar conclusie dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Door verzoekster worden geen concrete en objectieve gegevens aangebracht die hierop een ander licht werpen.

Verzoekster slaagt er niet in om in concreto aannemelijk te maken dat zij zich in geval van terugkeer naar Servië zal bevinden in de uitzonderlijke situatie waarin zij zal worden onderworpen aan discriminatie die kan worden gekwalificeerd als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Evenmin slaagt zij er in om in concreto aannemelijk te maken dat zij in Servië geen beroep zou kunnen doen op de nodige hulp of bescherming vanwege de autoriteiten.

4.9. De door verzoekster neergelegde documenten kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan al het voorgaande.

4.10. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekster in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekster geen gronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

4.11. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoeksters relaas ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de

Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepaling.

Uit niets blijkt verder dat er heden in Servië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

4.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om haar land van herkomst, Servië, in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS tweemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Duits machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

4.14. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een kennelijke beoordelingsfout kan worden aangenomen.

4.15. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende de kennelijke ongegrondheid van het verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS